

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

14. 03. 2022 - 20. 03. 2022

motto týdne:

„ **Doufám v Hospodina.** “

PONDĚLÍ 14. 03. sv. Matyldy, královny

Dan 9,4b-10; Žl 79,8.9.11+13 Komentář: **Lk 6,36-38**

V tom všem ať se snažím být jeho obrazem! Jeho milosrdenství trvá stále, navzdory našim nevěrnostem.

ÚTERÝ 15. 03. sv. Ludvíky de Marillac

Iz 1,10.16-20; Žl 50,8-9.16bc-17.21+23 Komentář: **Mt 23,1-12**

Mohu vnímat, že Ježíš nevyzývá k jejich svržení, odstranění, ani k revoluci. Ale ke změně chování „odzdola“. Kéž i mě doba postní inspiruje k opravdovosti...

STŘEDA 16. 03. sv. Juliána, mučedníka

Jer 18,18-20; Žl 31,5-6.14.15-16 Komentář: **Mt 20,17-28**

Hodná maminka synů Zebedeových vystihla myšlení mnohých v církvi. U Pána ale platí úplně obrácené pořadí! Dokážu se s tím smířit?

ČTVRTEK 17. 03. sv. Patrika, biskupa, misionáře

Jer 17,5-10; Žl 1,1-2.3.4+6 Komentář: **Lk 16,19-31**

Bůh i dnes „jen“ napovídá. Nepřesvědčuje, neláme, nedokazuje. Ostatně dnes víme, že ani Ježíšovo zmrtyýchvstání není pro mnohé přesvědčivé...

PÁTEK 18. 03. sv. Cyrila Jeruzalémského, biskupa a učitele církve

Gn 37,3-4.12-13a.17b-28; Žl 105,16-17.18-19.20-21

Komentář: **Mt 21,33-43.45-46** *Kdo chce uchvátit Boží vinici jen pro sebe, Postará se o to, že mu jeho správcovství bude odňato. Mohu vnímat i varování před projevy výlučnosti a zakládání si na vlastní „věrnosti“.*

SOBOTA 19. 03. slavnost sv. Josefa, Snoubence Panny Marie

2 Sam 7,4-5a.12-14a.16; Ž 89,2-3.4-5.27+29; Řím 4,13.16-18.22

Komentář: **Mt 1,16.18-21.24a** *I Josef s Marií hledali s bolestí Ježíše. Kéž doprovázejí svou blízkostí všechny, kdo prožívají bolest se svými dětmi i úzkosti z hledání Boha.*

3. neděle postní - Cyklus C 20. 03. 2022

Mnohdy sledujeme mladé lidi, kteří s velkými ambicemi vstupují do života. Nic je nesmí zdržovat. Mnozí si později uvědomí, kolik tak minuli příležitostí projevít lásku či žít to podstatné ze života. Nikdo nevíme, kolik času nám zbývá a zda dnešek není poslední šancí stát se naplno lidmi, jak to od nás Bůh očekává.

1. ČTENÍ

Mojžíš utekl z Egypta a žije daleko od svého národa. V této situaci ho však po letech Bůh oslovuje. Tak začíná příběh vysvobození Izraele z egyptského otroctví. Klíčový text Bible zjevuje Boží jméno JHVH, toto jméno je odvozeno od slova „být“ a nese mnohavrstvý význam: on je, existuje, nechává existovat. My jméno překládáme slovem Hospodin.

Ex 3,1-8a.13-15

Mojžíš pásal stádo svého tchána Jitra, midjanského kněze. Když jednou vyhnal stádo za step, přišel k Boží hoře Chorebu. Tu se mu zjevil Hospodinův anděl v plameni ohně, který šlehal ze středu keře. Díval se, a hle – keř hořel plamenem, ale neshořel. Mojžíš si řekl: „Půjdu se podívat na ten zvláštní zjev, proč keř neshoří.“ Když Hospodin viděl, že se přichází podívat, zavolal ze středu keře: „Mojžíši, Mojžíši!“ A on odpověděl: „Tady jsem!“ Bůh řekl: „Nepřibližuj se sem, zuj opánky ze svých nohou, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“

A pokračoval: „Já jsem Bůh tvého otce, já jsem Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův!“ Mojžíš zahalil svou tvář, neboť se bál pohlédnout na Boha. Hospodin pravil: „Viděl jsem bídu svého lidu, který je v Egyptě, slyšel jsem jejich nářek na biřice; ano, znám jejich bolesti. Proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil z ruky Egyptanů a vyvedl je z oné země do země úrodné a širé, do země oplývající mlékem a medem.“ Mojžíš pravil Bohu: „Hle, já přijdu k synům Izraele a řeknu jim: ‘Posílá mě k vám Bůh vašich otců.’“

Když se zeptají: ‘Jaké je jeho jméno?’ – co jim mám říci?“ Bůh pravil Mojžíšovi: „Já jsem, který jsem!“ A dodal: „Tak řekneš synům Izraele: ‘Ten, který jest, posílá mě k vám.’“ A ještě pravil Bůh Mojžíšovi: „Tak řekneš synům Izraele: ‘Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův, posílá mě k vám!’ To je moje jméno na věky, to je můj název po všechna pokolení.“

ŽALM 103

Boží jméno není jen označení. Je holdem, radostí i důvodem chvály.

Odpověď: Hospodin je milosrdný a milostivý.

Veleb, duše má, Hospodina, – vše, co je ve mně, veleb jeho svaté jméno!

– Veleb, duše má, Hospodina – a nezapomeň na žádné z jeho dobrodiní!

On odpouští všechny tvé viny, – on léčí všechny tvé neduhy.

– On vykupuje tvůj život ze záhuby, – on tě věncí láskou a slitováním.

Hospodin koná spravedlivé skutky, – zjednává právo všem utlačeným.

– Oznamil své plány Mojžíšovi, – izraelským synům své skutky.

Hospodin je milosrdný a milostivý, – shovívavý a nadmíru dobrotivý.

– Jak vysoko je nebe nad zemí, – tak je velká jeho láska k těm, kdo se ho bojí.

2. ČTENÍ

První list Korint'ánům je koncipován jako odpověď na řadu otázek. Od 8. kapitoly odpovídá svatý Pavel na problém, zda je možné konzumovat maso obětované

pohanským modlám, které zřejmě bylo běžně dostupné. To vede autora k dlouhé úvaze o vnitřní svobodě (kap. 9–10), která je mnohem podstatnější než samotný problém jezení obětovaného masa.

1 Kor 10,1-6.10-12

Chtěl bych vám, bratři, připomenout, že všichni naši praotcové byli pod oblakem, všichni prošli mořem, všichni přijali Mojžíšův křest v oblaku a v moři, všichni jedli stejný duchovní pokrm a všichni pili stejný duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus. Ale přesto se většina z nich Bohu nelíbila. Pomřeli na poušti. Tyto věci se staly nám pro výstrahu, abychom netoužili po špatnostech, jako toužili oni. Ani nereptejte, jako někteří z nich reptali, a za to byli pobiti od anděla Zhoubce. To se jim přihodilo jako výstražný příklad a bylo to napsáno jako poučení pro nás, kteří žijeme v době poslední. Když se tedy někdo domnívá, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl.

EVANGELIUM

Lukášovo evangelium je koncipováno tak, že od kapitoly 9, verše 51 Ježíš začíná svoji poslední cestu do Jeruzaléma. Na této cestě vypráví řadu epizod. S vědomím této poslední osudné cesty čteme náš text, který má spíše prorocký charakter, tedy skrze konkrétní událost vyzývá k jednání.

Lk 13,1-9

V té době přišli k Ježíšovi se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s krví jejich obětních zvířat. Řekl jim na to: „Myslíte, že ti Galilejci, když to museli vytrpět, byli větší hříšníci než ostatní Galilejci? Ne, říkám vám; když se však neobrátíte, všichni podobně zahynete. Anebo oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a usmrtila je: myslíte, že byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, říkám vám; když se však neobrátíte, všichni právě tak zahynete.“ Vypravoval pak toto podobenství: „Jeden člověk měl na své vinici zasazený fíkovník a přišel na něm hledat ovoce, ale nic nenašel. Proto řekl vinaři: ‘Hle, už tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenacházím. Poraz ho! Proč má zabírat půdu?’ On mu však odpověděl: ‘Pane, nech ho tu ještě tento rok. Okopám ho a pohnojím, snad příště ovoce ponese. Jestliže ne, dáš ho pak porazit.’“

K ZAMYŠLENÍ

Dnešní evangelium nabízí několik vrstev zamyšlení: Nejprve pohled na člověka, který rád sbírá šokující zprávy a roznáší je. Pán ho zastaví a odvrátí jeho pohled od šokujících drbů k jeho vlastnímu příběhu. Druhou vrstvou mohou být lidé, kterým se přihodila nějaká tragédie. Ježíš nenadává na situaci s ostatními. Vidí v události impulz, kterým k nám promlouvá Bůh. A v neposlední řadě tu je zahradník z podobenství, který se přimlouvá u svého Pána. Ani on nenadává, nezatrácuje, ale hledá cestu, jak jiným pomoci žít.